

מתניתין:

המשנה דנה בצירוף אוכלין [מאכלים] לגבי טומאה, ולשאר דינים. והיא תבואר על פי פירוש רבינו עובדיה ברטנורא.

האוכל [מאכל] **שנטמא כאב הטומאה**, ונעשה וולד ראשון, **והאוכל** (654) **שנטמא בולד הטומאה**, ונעשה וולד שני, **מצטרפין זה עם זה**, לשיעור כביצה, **לטמא כקל** (655) **שביניהם**.

וממשיכה המשנה במסכת טהרות [פרק א משנה ח] "כיצד? כחצי ביצה (656) אוכל ראשון וכחצי ביצה אוכל שני שבללן זה בזה — שני". כלומר, השיעור כביצה המצורף הזה, דינו הוא כשני, ואם נגע בתרומה, פסלה, כדין שני הפוסל את התרומה. והיינו "כקל שביניהם", שמטמא כדרך ש"שני" מטמא. אבל אין מצטרפין כ"חמור שביניהם", שלא נעשה השיעור כביצה

המצורף הזה לכביצה "ראשון", ולכן אינו מטמא אוכלים חולין במגע להיותם שני. והטעם שמצטרפין יבואר בגמרא.

וכן כל האוכלים מצטרפים זה עם זה לפסול הגויה [אדם האוכלן] בשיעור של כחצי פרס. (657) אדם האוכל אוכלים טמאים בשיעור "חצי פרס", (658) נפסל לאכול תרומה, ופוסל את התרומה במגעו, עד שיטבול.

וכן מצטרפים כל האוכלים לשיעור כמזון (659) שתי סעודות לעירוב. הרוצה ללכת בשבת יותר מאלפים אמה, עושה עירוב תחומין, (660) דהיינו, מניח שם מזון שתי סעודות (661) במקום שרוצה שיקנה לו ערובו, והולך ממקום זה אלפים אמה נוספות.

וכן מצטרפין כל האוכלים לשיעור כביצה לטמא טומאת אוכלין. שאין אוכל מטמא

מכביצה. ועל קושיית רש"י, מתרצים בפשיטות, שאכן בשעת קבלת הטומאה היה בו כביצה, ועתה אין בו כביצה.

657. גרסת המשנה

658. שהוא כביצה ומחצה לדעת הרמב"ם, וכשתי ביצים לדעת רש"י.

659. גירסת השיטה מקובצת.

660. ויש ראשונים הסוברים דין צירוף אוכלים גם לשיתופי מבואות [עייין רמב"ם וראב"ד הלכות עירובין פרק א הלכה יא].

661. שהוא כששה ביצים לדעת הרמב"ם וכשמונה ביצים לדעת רש"י.

הוא", שמאחר ששניהם פסולם בקודש מצטרפים זה עם זה, ללאו של "פסולו בקודש". [עייין הערה הקודמת]. ועייין בקרן אורה ושפת אמת הדנים לגבי "יוצא".

654. גירסת השיטה מקובצת.

655. גירסת המשנה.

656. הקשה רש"י [זבחים לא א]: איך נטמא חצי כביצה, הלא אין טומאת אוכלין פחות מכביצה? ומתוך: אוכלים אינם מטמאים בפחות מכביצה. אבל אוכלים נטמאים אף בפחות מכביצה.

אבל התוס' [פסחים לג ב שבת צא א] חולקים על רש"י, וסוברים, שגם לגבי קבלת טומאה, אין אוכלים מקבלים טומאה בפחות